

Sygn. akt: III RC 437/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Kazimierz Leżak

Protokolant : Anna Kopeć

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 roku w Złotoryi na rozprawie sprawy

z powództwa P. P.

przeciwko małoletniemu Ł. P. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową U. M.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo w całości,

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 listopada 2012 r., złożonym w dniu 29 listopada 2012 r. (data wpływu), powód P. P. wniósł o obniżenie od dnia 1 października 2012 r. alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 30 października 2012 r. w sprawie III RC 359/12 na rzecz małoletniego syna Ł. P. z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 150 zł miesięcznie.

Uzasadniając powództwo P. P. podał, że pozostaje w bardzo trudnej sytuacji materialnej. Wskazał, że jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, a Urząd nie dysponuje ofertami pracy dla niego. Powód podał nadto, iż od kilku miesięcy poszukuje pracy, złożył wiele ofert zatrudnienia, w tym także jako pracownik fizyczny, mimo iż posiada wykształcenie wyższe - lecz bezskutecznie. Wskazał, iż ostatnio był zatrudniony na 1/4 etatu przez okres trzech miesięcy.

W piśmie z dnia 28 lutego 2013 r. powód wskazał, że małoletni połowę czasu spędza u niego, tzn. przez wszystkie weekendy w miesiącu. W czasie wakacji (...) syn był u powoda przez cały sierpień, w styczniu 2013 r. przebywał przez 18 dni, a w lutym 2013 r. – przez 14 dni. P. P. podał, że syn posiada u niego w domu niezbędne ubrania oraz lekarstwa, za które pozwana nie zwraca mu pieniędzy. Nadto, daje dziecku prezenty na święta, M. oraz urodziny. Wskazał, iż ponosi całkowity koszt utrzymania syna. Powód zakwestionował wysokość ponoszonych przez pozwaną wydatków na utrzymanie syna w kwocie 900 zł miesięcznie. Podał jednocześnie, iż podstawowe usprawiedliwione potrzeby dziecka nie są zaspokajane przez pozwaną – dziecko je u matki tylko jeden posiłek, do szkoły nie dostaje kanapek, a po szkole nie otrzymuje ani obiadu, ani kolacji. Dziecko jest zaziębiane przez pozwaną, w domu są zwierzęta – pies i kot – na których sierść syn ma alergię. P. P. wskazał też, że mąż pozwanej posiada stałą pracę, a pozwana otrzymuje dodatek pielęgnacyjny oraz pomoc socjalną z Urzędu Gminy P., a także posiada lokaty na kwotę 30.000 zł.

Na rozprawie P. P. podał, że powodem wniesienia pozwu jest to, iż nie może znaleźć pracy. Ostatnią pracę stracił z powodu zwolnień grupowych. Wskazał, że jego matka pomaga mu w płaceniu alimentów. Jego wkład finansowy w utrzymanie syna określił na kwotę ok. 450 zł miesięcznie. We wrześniu nie kupił książek dla dziecka ani przyborów szkolnych. Na komunię świętą kupił laptopa. Nie stara się podjąć prac dorywczych ani poza umową o pracę, by nie

mieć kłopotów. Nie może znaleźć pracy zgodnej ze swoim wykształceniem. Pozwany podał, że jest zdrowy, czasami ma alergię.

Pozwana w dopowiedzi na pozew z dnia 16.01.2013 r. wniosła o oddalenie powództwa w całości argumentując, iż pozew jest bezzasadny, gdyż powód posiada możliwości zarobkowe, aby płacić alimenty w wysokości określonej w wyroku Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 30 października 2012 r. w sprawie III RC 359/12.

Na rozprawie U. M. podała, że powód zabiera syna co weekend w piątek po południu i odwozi go w niedzielę wieczorem, zaś w ciągu tygodnia małoletni przebywa u niej. Kwota 900 zł to średni miesięczny koszt utrzymania dziecka, na który składają się koszty wyżywienia w wysokości 300 zł, 100 zł na środki czystości, 200 zł na leczenie dziecka, 200 zł w związku ze szkołą, tj. książki, przybory, wycieczki. Pozwana wskazała, że we wrześniu 2012 r. wydała ok. 700 zł na książki. Podała, że mieszka wraz z matką, opłaca prąd, kupuje węgiel na zimę, spłaca pożyczkę zaciągniętą w pracy. Dodana, że syn często choruje, ma astmę oskrzelową. Podała, że ostatnio nie daje synowi lekarstw, gdy jedzie do powoda, bo on je sam wykupuje, choć są to leki na receptę. Wskazała, że w jej ocenie powód ma możliwości zarobkowe, jest zdrowy. Pozwana wskazała, że zarabia ok. 1600 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód P. P. oraz pozwana U. M. posiadają wspólne dziecko – Ł. P., który ma 12 lat. Dziecko uczęszcza do VI klasy szkoły podstawowej. Małoletni choruje na astmę oskrzelową i z tego powodu musi przyjmować na stałe lekarstwa.

Dowód: - przesłuchanie powoda,

- przesłuchanie pozwanej,

- akta SR w Złotorzy o sygn. akt III RC 359/12.

W ciągu tygodnia małoletni przebywa u pozwanej, która ponosi koszty jego utrzymania. Na weekendy, tj. od piątku wieczorem do niedzieli wieczorem przebywa on u powoda, który w tym czasie utrzymuje go.

Dowód: - przesłuchanie powoda,

- przesłuchanie pozwanej,

- zeznania świadka B. P..

Pozwana ponosi koszty utrzymania mieszkania, w którym mieszka wspólnie ze swoją matką. Nadto, na wyżywienie dziecka wydaje ok. 300 zł miesięcznie, kupuje ubrania, środki czystości, ponosi koszty związane z edukacją syna – kupiła książki do szkoły, przybory, wnosi wszelkie opłaty. Interesuje się edukacją syna. Małoletni choruje na astmę oskrzelową. Pozwana jeździ z nim do lekarza, kupuje niezbędne lekarstwa. Do niedawna dawała leki synowi, gdy jechał on na weekend do powoda.

Dowód: - przesłuchanie powoda,

- przesłuchanie pozwanej,

- akta SR w Złotorzy o sygn. akt III RC 359/12.

Powód mieszka z matką, nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Jego matka współfinansuje obowiązek alimentacyjny. Gdy małoletni przebywa z nim ponosi koszty jego utrzymania związane z wyżywieniem. Powód posiada ubrania dla syna. P. P. również kupuje leki dla dziecka.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej,

- przesłuchanie powoda,
- zeznania świadka,
- faktury za lekarstwa, k. 28-30.

Powód nie pracuje. Pozostaje bezrobotny od 17.10.2013 r. Do 16 października 2012 r. pracował na 1/4 etatu. Pracował na umowę terminową, która wygasła. P. P. poszukuje pracy od początku 2013 r. Złożył wiele podań o pracę. Pozwany jest zdrowy, może pracować.

Dowód: - przesłuchanie powoda,

- przesłuchanie pozwanej,
- zeznania świadka.
- CV powoda, k. 34-48,
- zaświadczenie z PUP, k. 31 i 32,
- akta SR w Złotoryi o sygn. akt III RC 359/12.

Pozwana pracuje w Urzędzie Miejskim w Z., zarabia ponad 2500 zł brutto miesięcznie. Nie otrzymuje dodatków pielęgnacyjnych ani pomocy z Urzędu Gminy P.. Nie posiada oszczędności.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej,

- akta SR w Złotoryi o sygn. akt III RC 359/12.

Sąd zważył, co następuje.

Przedstawiony powyżej, ustalony w sprawie stan faktyczny nie uzasadniał - zdaniem Sądu - uwzględnienia powództwa.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż zgodnie z art. 133 § 1 k.r.i.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W niniejszej sprawie małoletni powód nie posiada majątku wystarczającego na pokrycie kosztów jej utrzymania i wychowania. Stąd też na rodzicach spoczywa obowiązek ich ponoszenia.

Zakres świadczeń alimentacyjnych określa dyspozycja art. 135 k.r.i.o. Zgodnie z § 1 wskazanego przepisu zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Natomiast § 2 owego przepisu stanowi, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 30 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Złotoryi w sprawie III RC 359/12 ustalił wysokość alimentów należnych małoletniemu Ł. P. od powoda P. P. na kwotę po 350 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 138 k.r.i.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Zdaniem Sądu powód, składając niespełna miesiąc po wydaniu wskazanego wyżej orzeczenia, pozew o obniżenie alimentów nie wykazał, aby nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca uwzględnienie jego powództwa, choćby w części.

Jak już wyżej wskazano zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego podczas jego pobytu u matki wiąże się z koniecznością wydatkowania co miesiąc kwoty ok. 800 zł, obejmującej wydatki na wyżywienie, ubrania, leczenie, koszty szkole (książki, przybory szkolne, opłaty szkolne).

W przedmiotowej sprawie poza sporem jest to, że małoletni w ciągu tygodnia przebywa u matki, zaś na weekendy, tj. od piątku wieczorem do niedzieli wieczorem, przebywa u powoda. Koszty utrzymania dziecka związane z pobytom u każdego z rodziców pokrywają oni we własnym zakresie, przy czym zakres owych kosztów nie jest jednakowy. Godzi się podnieść, iż to powódka ponosi zasadniczy wkład w rozwój i wychowanie syna, w tym jego edukację oraz ponosi koszty związane ze szkołą i leczeniem. Większość czasu małoletni spędza u matki.

Powód zapewnia małoletniemu zasadniczo wyżywienie oraz odzież na pobyt u siebie. Nie przekazuje jednak odzieży synowi do używania na co dzień czy do szkoły, nie partycypuje w wydatkach na szkołę, w tym nie sfinansował lub współfinansował podręczników szkolnych.

Wobec powyższego, mając na uwadze zakres realizacji usprawiedliwionych potrzeb dziecka przez każdego z rodziców Sąd uznał, że powód winien być nadal zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych w wysokości ustalonej w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 30 października 2012 r. w sprawie III RC 359/12. Wysokości oraz zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zakres i wysokość świadczeń realizowanych przez każdego z rodziców, a także ich możliwości zarobkowe nie uległy zmianie.

Powód, uzasadniając pozew o obniżenie alimentów, jako podstawowy argument wskazał na brak możliwości znalezienia pracy. Okoliczność ta zdaniem Sądu nie uzasadnia uwzględnienia powództwa. Po pierwsze ponieść należy, że okoliczność ta nie jest nowa, istniała bowiem także w toku rozpoznania sprawy III RC 359/12. Po drugie, przedstawione przez P. P. życiorysy (CV) dotyczą okresu od stycznia 2013 r. Po trzecie, brak pracy nie może stanowić w tej sprawie powodu obniżenia alimentów w sytuacji, gdy powód posiada w dalszym ciągu możliwości zarobkowe. Posiada bowiem wykształcenie wyższe, doświadczenie na różnych stanowiskach pracy. Ponadto, jest osobą zdrową, zdolna do pracy. Negatywny stosunek P. P. do podejmowania prac dorywczych i związane z taką pracą obawy nie mogą uzasadniać powództwa, którego podstawę stanowi brak pracy powoda. Jak wskazuje Sąd Najwyższy w z 25 maja 1999 r. (I CKN 274/99, Lex nr 327915) „w wypadku alimentów zasądzonych przez sąd, podstawą powództwa z art. 138 k.r.i.o. mogłaby być tylko zmiana stosunków, o ile zmiana taka nastąpiłaby po uprawomocnieniu się wyroku, którym zasądzono na rzecz osoby uprawnionej alimenty”.

Nie znajdują jakiegokolwiek potwierdzenia wysuwane przez powoda twierdzenia, że potrzeby małoletniego – głównie żywieniowe – nie są zaspokajane przez jego matkę. Z kolei w zakresie wydatków powoda na leki stwierdzić należy, że są one zbędne, skoro matka dziecka kupuje lekarstwa i dawała je dziecku, gdy jechało do ojca, czemu powód nie zaprzeczył.

Na marginesie zaznaczyć trzeba również, że lożenie przez B. P. – babcię małoletniego na utrzymanie go podczas jego pobytu u P. P. stanowi formę dobrowolnego świadczenia i nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych powoda.

Reasumując, zdaniem Sądu ustalony w sprawie stan faktyczny dowodzi, iż z jednej strony możliwości majątkowe i zarobkowe powoda pozwalają partycypować mu w kosztach utrzymania syna na poziomie 350 zł miesięcznie. Z drugiej strony wysokość alimentów określona na takim poziomie jest obecnie wystarczająca dla zapewnienia realizacji usprawiedliwionych potrzeb małoletniego.

Z tych względów – mając powyższe na uwadze - orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Z uwagi na zwolnienie powoda z kosztów procesu w całości Sąd obciążył owymi kosztami Skarbu Państwa.